

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3610

гр. София, 26.04.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в закрито заседание на 26.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

като разглежда дело номер **507** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по молба на А. Д. за допълване на решение № 1657/11.03.2013г по адм.д. № 507/2013г в частта за разноските.

Ответникът по оспорването, директор на АЗ е взел становище за неоснователност на искането.

При извършена служебна проверка за допустимост на искането съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 248 ал.1 от ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

Съдебното решение, чието изменение се иска, е постановено на 11.03.2013г, като съобщението за изготвянето му с препис от решението е получено от жалбоподателката на 22.03.2013г. Срокът за оспорване на съдебното решение пред ВАС е 14 дневен, като в същия може да се прави допустимо искане за изменение на решението в частта за разноските. Считано от 22.03.2013г, срокът изтича на 05.04.2013г. Молбата на Д. за изменение на решението в частта за разноските е постъпила в АССГ на 29.03.2013г и като такава се счита допустима, подадена от активно процесуално легитимирано лице в срок.

По основателността на претенцията съдът констатира следното: В действителност, на л. 17 по делото е представено пълномощно, с което Д. упълномощава адв. Х. за консултация по делото; за изготвяне на жалба срещу АЗ и за защита по делото. Общата заплатена сума е в размер на 400лв, като по пера е както следва – 50лв, 150лв и 200лв. Представена е и квитанция за държавна такса в размер на 10.00лв.

Съдът в решение № 1657/11.03.2013г не се е произнесъл с диспозитив в частта за разноските.

Като взе предвид, че са представени доказателства за направените разноски и е

направено искане за пресъждането им, съдът приема за основателно искането за пресъждането им. По отношение на възражението за прекомерност, съдът приема същото за неоснователно. Възнаграждението е заплатено за отделни дейности, всяка от които е на стойност в минимален размер съгласно Наредбата за адвокатските възнаграждения.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 248 ал.3 от ГПК АССГ в настоящия състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСЪЖДА Агенция по заетостта да заплати на А. И. Н. – Д. сумата от 410 лв, представляваща разноски по адм.д. № 507 по описа на АССГ за 2013г.

Определението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от определението да се изпрати на страните по делото.

Председател: